

[A. C. Normann.]

i Norden, efter min opfattelse er så betydelige, at i alt fald vi i det radikale venstre vil være positive under den videre behandling.

Herudover kan jeg for at undgå en række gentagelser i øvrigt nøjes med at erindre om, at jeg ved lovforslagenes første behandling den 27. maj i fjor gjorde nogle mere detaljerede synspunkter gældende, og jeg kan i så henseende henvise til, at disse refereres i Folketingstidende 1965-66, sp. 5831 ff.

Antonsen: Vi kan generelt anbefale en reform på dette område. Den danske lovgivning bygger principielt på loven fra 1894; der er bygget videre på den, men de principielle dele går altså så langt tilbage.

Også vi mener, at det på dette område er fornuftigt med en ensartet nordisk lovgivning, og finder, at det vil være et skridt på vejen imod en mere ensartet europæisk lovgivning. Det vil det være for Danmark i særlig grad, da den gældende danske lov ligger væsentlig længere fra det, der forhandles om også inden for fællesmarkedet, end den fællesnordiske lovgivning, der nu er foreslået, gør det.

Jeg er også klar over, at der har fundet en vis koordination sted mellem det arbejde, der er i gang i fællesmarkedet og på det nordiske område, og at man i Norden er noget længere fremme end i fællesmarkedet. Det kan formentlig give anledning til, at man på en række områder, som også de tidligere ordførere har peget på, ikke skal forhaste sig — hvis man på længere sigt stræber mod en fælles europæisk lovgivning — således at man binder sig til et bestemt system på et eller andet område i Norden. Dette gælder ikke mindst med hensyn til kapitel III. Det er ikke nødvendigt, fordi man har ensartet lovgivning i de nordiske lande, at man så også får nordisk patent, som det er foreslået her. Der var fra den nordiske komité side peget på 5 forskellige muligheder, og nu lagde man sig ganske vist fast på denne, men jeg vil gerne specielt henvise til en række af de bemærkninger, der blev fremført af hr. Knud Thomsen, der pegede på andre muligheder end det nordiske patent. Jeg vil også gøre opmærksom på, at det nordiske patent vel

heller ikke kan indføres, før man har det administrative apparat i orden. Spørgsmålet er: skal man have et fælles direktorat, hvortil ansøgningerne indsendes? Det har jeg nærmest indtryk af ikke er tanken. Derimod må det være nødvendigt, at der oprettes en fælles nordisk ankeinstans. Hvis man ikke får det, vil man meget hurtigt kunne risikere, at praksis i de forskellige lande glider i hver sin retning, og vi vil få at se, hvorledes udenlandske patentansøgere vil spekulere i, om det ene eller det andet nordiske land giver dem størst mulighed for at komme igennem med patentet, og vi vil måske opleve, at selv om man principielt kan opnå nordisk patent ved at indgive ansøgning i et enkelt land, vil ansøgeren alligevel indgive det i alle lande i håb om, at ét land vil være mere liberalt over for hans ønske end de andre, og kommer han bare igennem i ét land, vil han altså efter disse regler være kommet igennem i alle de nordiske lande.

Jeg vil derfor spørge ministeren, hvor langt man er nået med hensyn til at forberede den fællesnordiske ankeinstans. Jeg vil spørge ministeren, om man er så langt på dette område, at man f. eks. helt må afvise de af hr. Knud Thomsen fremførte tanker om fællesnordiske forundersøgelser, og om det i det hele taget er muligt at vælge det system, som man anvender i Haagkomiteen for Beneluxlandene. Hvis det bliver resultatet i fællesmarkedet — og der er vel ingen, der ved, hvad der bliver resultatet på dette område — vil det måske være lidt uheldigt, hvis vi lægger os fast på et andet system og går i gang med at indarbejde det. Det er ikke et område, hvor man kan lave om på tingene hyppigt; som sagt er der nu gået godt og vel 70 år, siden vi fik den lovgivning, vi bygger på her i landet; og selv om jeg ikke vil hævde, at der skal gå 70 år imellem ændringerne, er det efter min mening et område, hvor man ikke i tide og utide kan lave om på bestemmelserne.

Må jeg også spørge ministeren — og det står der ikke noget om i patentlovsforslaget — hvilke tanker man gør sig vedrørende patentvæsenets fremtidige organisatoriske ordning herhjemme. Også på dette område er retningslinjerne, er systemet, lagt i 1894, og vi kan jo bl. a. konstatere, at vi har et